

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Videkre küldve:	
Helyben.			
Egy évre	10 kor. — fill.	Egy évre	16 kor. — fill.
Fél évre	5	Fél évre	8
Negyed évre	2	Negyed évre	4
Egy óra	1	Egy óra	70
Egyesszám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**

Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

A hajduk minálunk.

Irta: **Rákosi Viktor.**

Budapest, ápril. 18.

Budapest lakói ma egy oly látványban részesültek, mely kedvezőbb időben ezer meg ezer embert összehozott volna. A régi hajdukerület szabados hajduvárosok lakói jöttek föl, hogy a katonai javaslatok ellen átnyujtsák tiltakozó fölrataikat és népgyűléseik határozati javaslatait. Hajdu vármegyének négy kerülete van, mind a négy függetlenségi képviselőt küld az országházba, régi idők óta. Van egy köztük, a hü nádudvari kerület, mely husz év óta az öreg Papp Elek küldi föl követnek s Elek bátyánk mélabúsan mesélte a multkor, hogy mikor ő a kerületébe megy, az egykori fiatal anyáknak (a kiket ő még tánczoltatott) ma már unokái állnak előtte sorfalat, mint fehér ruhás lányok. Budapest lakói, a kik ma ázva fázva, dideregve, hóviharon keresztül nézték ezt a hatszáz tagu küldöttséget, nem is álmodnak arról, hogy miféle érdekes, különös, erős fajtájú kuruczok vonultak ma végig a régi Bocskai-zászló után a városon.

Első pillantásra mindeukit meg kellett, hogy lepjen a férfiak büszke

tartása és bátor tekintete, a mi az önmagában bizó magyar benyomását keltette a szemlélőben. Azután föltűnt az erejüket nem veszített, fehérhaju öreg emberek nagy száma. Volt itt legalább száz olyan ember, a ki megközelítette, sőt túl is haladta a hetven esztendő. S ez munkában eltöltött, kemény munkában eltöltött hetven esztendő volt, mert a hajdu fiu már öt esztendő korában mint ostoros gyerek ballag az ökrök előtt s erélyes mozdulatokkal és rászólásokkal rendbentartja az ekevonó barmokat. Aztán a kölyköt, ha egy kicsit idősebb lesz, de még a tiz éven alul, fellökik a lóra, s megszokja kemény kézzel azt is dirigálni. A mint tiz éves elmúlt, egyre jobban belejut a földnek művelésébe s ezt aztán cselekszi egész életében. A földje különböző, jobb rosszabb. A jót derekasan dolgozza, de a rossz, hálátlan föld se meríti ki türelmét, s ezt aztán igazán arcának verejtékével (jó táplálék ez a földnek!) teszi termékenynyé. S hogy szereti a földjét! Mivel a magam kerületét ismerem legjobban, hát csak arról beszélek és tudom, hogy Hajdu-Nánásnak a főbűszkesége, hogy széles, nagy határából egy arasznyi sincs idegen kézben. A mi eladó, azt

megveszik maguk, akárhogy licitálna rá valami olyan jött-ment, a kit a hajduk gyomra be nem vesz.

S ez a szeretet a földhöz nemcsak azért van, mert a mindennapi kenyeret megadja, hanem valami legendaszerű, mélyebb, meghatóbb dolog is fűződik hozzá. A hajduk azon az ősi földön laknak, melyre Bocskai fejedelem telepítette le őket. Ezt mindenki tudja, gyerekkora óta apja, iskolái belénevelik. És minden hajdusági polgárban kifejlődik egy erős kötelességnek a tudata: ő neki erről a földről tágitania nem szabad, neki itt bármilyen körülmények közt a helyét meg kell állnia, mert hűtlen lesz a nagy Bocskai emlékéhez, ha idegen kézbe eresztí a földet, melyet őseik annyi útközetben kiontott vérükkel megszerettek. Micsoda kiváló erény ez, mikor az ország annyi részében pusztulással, urnak és parasztnak a pusztulásával, s a régi nemes hagyományoknak cserbenhagyásával, elfelejtésével, eldobásával találkozunk. S ebből a helyi kötelességérzetből fakad aztán egy magasabb, emelkedettebb, általánosabb kötelességérzet: a haza iránt való kötelességek tudata. Minden hajdusági magyar lelkébe be van vésve az a tudat, hogy a mivel Bocskai emlékének tar-

Hajduk a Bocskay szobránál.

(1903, április 18.)

Bocskay szobra előtt
Mi tolong itt, tán hadi népe?
Hajdan a hajdu előd —
Az utód seregel ma körébe.

Nem riad a csata-kürt,
Nem harsog a harczi riadója;
Béke galambja repült
A vihar-tépett lobogóra.

Bocskay zászlóját
— Szent az — sosem érheti szennyfolt,
Hős unokák óvják:
Köztük még gyáva sosem volt.

Véröket oktalanul
Idegenre nem pazarolják,
Amde ha kellene: hull.
Mint hullott századokon át.

Harczol a hajdu, ha hon
S a szabadság volna veszélyben;
Él, de csakis szabadon;
Meghal: csak a szent haza éljen.

Latod-e szent lobogód?
Sereget gyűjt most is alája
Hiven a hajdu utód:
A dicső nagyapák unokája.

Lábad elé borulunk,
Hevesebben pezseg a mi vérünk:
Vedd lobogód' s koszorunk',
Légy Bocskay újra vezérünk!

Benedek János.

A rejtélyes dominó.

(Francziából.)

XV. Lajos uralkodása idején az udvarnál fényes álarcosbálokat rendeztek, a melyek abban különböztek a rendes udvari ünnepélyektől, hogy bárki résztvehetett bennük, ha a belépőjegyet megtudta vásárolni, ami tekintettel arra, hogy a vendégek testi jólétéről a királyi konyha és az udvari pinceszemesterek gondoskodtak, elég borsos áron volt kapható.

Ilyen álarcosünnepélyt rendeztek a dauphin nagykorúsításának napján is. Óriási tarka, álarcos tömeg hullám-

zott a királyi palota termeiben s az udvar gyönyörködve nézte a tömeg forrongását. A szomszédos termekben gazdagon felszerelt falatozók voltak felállítva, a melyek körül a legtarkább álarcos csoportok nyüzsögtek.

Mindenféle érdekesebbnél érdekesebb alak volt az álczások között; érdeklődést azonban csak egyetlenegy tudott kelteni közülök. Egy sárga dominó. Pedig tulajdonképen nem volt rajta semmi rendkívüli, éppenséggel semmi feltűnő. De nem is különöségével keltette az érdeklődést, hanem azzal a félelmes étvágyal, amellyel minden megehető és megihatott elpusztított. Szobáról szobára ment, buffettól-buffetthez, egyik asztaltól a másikig és nem csak kóstolgatott, hanem valósággal elnyelt mindent, ami a kezeügyébe akadt. Az egyik asztalnál egy egész tyukot tüntetett el, a másiknál egy fél sonkát, és mindenütt csak úgy öntötte magába a pezsgőt, meg a finom italokat üvegszámra.

Egy pillanattal később átment egy másik terembe, és ugyanazt a hőstettet követte el, ugyanolyan étvágyal. És ez így ment egész este, amíg végre a közönség, amely előbb mulatott a dolgon, később nyugtalanodni kezdett, sőt megbotránkozásának hangosan is kifejezést adott. Lassanként olyan

tozik, azzal a honszerző ősök emlékének is tartozik, s neki kötelessége a maga földjének szívós szeretetét az egész haza földjére átvinni s e haza földjét és nemzeti jogait körömszakadtig védelmezni. Így a hajdu lélekben egy ideális honszerzem fejlődik ki, melynek párját nem igen találtam széles Magyarországon. Miért? Még egy oka van: ez a nép nem volt szolga soha, Bocskai a földdel együtt jogokat és szabadságot adott nekik. A maga jogait meg tudta védeni, a más jogait tiszteletben tudta tartani. Ilyen jogérzetben és igazságszeretben nevelkedett századokon keresztül.

Ilyen nép jött ma Budapestre, tiltakozni a katonai javaslatok ellen kétféleképpen (hajdu-szin) és piros-fehér-zöld zászlók alatt. S a metsző, jeges szélben, pirosra fújt arccal keményen lépkedtek végig a főváros utcáin s a járóelők bámulva álltak meg, hogy hosszan utánuk tekintsenek. Minden egyes polgár tisztában volt utazásának céljával, nem kellett ide agitáció, még ők sürgették a képviselőket a feljövétel szervezésére. Mert itt is a hazafias kötelességérzet vezette őket, s az a tudat, hogy ezzel egy nagy eszmének tesznek szolgálatot, mely Bocskai kardját megacézolta, mely ott lebegett Rákóczi zászlói előtt, s mely éltető lelke volt Kossuth harcainak: a nemzeti önállóság nagy eszméje. Ez él fanatikusan a lelkükben, ebben hisznek s ezt ki nem töröli a lelkükből semmiféle erőszak. De e mellett nyugodt, higgadt, szorgalmas, nem lobbánékony nép. Csak éppen, mint mondani szokás, nem enged a negyvennyolcztól. De ebből aztán nem enged élete árán se, üdvössége árán se.

Ebből a fajtából tíz millió! és itt ma nem beszél senki se katonai kérdéstről, se nemzetiségi kérdéstről, ellenben a Prinz von Liechtenstein huszárezred Bocskay-huszárezrednek nevezetetik, s a királyi palota fővártáján a Rákóczi-ezred bakái állanak őrt. . . Oh, hajdu testvéreim, vigyázzatok a gyermekeitekre, becsüljétek meg az apró cselédeket, mert elkell sokasodnunk, hogy a jövő küzdelmekben megállhassuk a helyünket. — Azon a tájon ti vagytok az utolsó tiszta magyar vármegye, azután már kevert megyék következnek: nektek kelet felé elő kell nyomulnotok munkátok, vagyionotok és magyar lelketek erejével a hivatásának tudatára ébredt Debreczen vezetésével. Ezt a föladatot mérte rátok a sors.

*

A hajduk mai menete élén egy háromszáz éves zászlót vittek, melyet Bocskai adott a szoboszlai lovashajduknak. Ez a sok vést és vihart látott zászló mindenfelé nagy figyelmet keltett. Ez a hajduság legbecsesebb ereklyéje, melyet Szoboszló városa csak nagy nehezen ad ki a kezéből. Ezutal is rendkívüli közgyűlést hívtak össze, melynek egyetlen tárgya volt a polgárságnak az ősi zászló kiadása iránt benyújtott kérelme. — Nemes Szoboszló város tanácsa azt indítványozta, hogy a zászló kiadassék s a fővárosba való fölvitelre az engedelem megadassék, mert a cél, melyért kérték, megérdemli, hogy az egyesült Hajduság tömegei előtt a hajduk apjának lobogója lengjen.

Ellenben a zászló, a városnak drága kincse lévén, csak úgy adódik ki, ha a kérelmező polgárság vezetői egyetemle-

gesen vagyionilag felelősséget vállalnak, még pedig 40.000 korona erejéig, hogy a zászló úgy, a hogy Szoboszló város levéltárából kiment, oda épen és sérületlenül fog visszatérni.

A polgárok a jótállást elvállalván, a zászlót megkapták s fölhozták, de őrizték is, mint a szemük fényét.

. . . Isten veletek, derék hajdufiak, kik a zord éjszakában immár hazafelé robogtok. Ti és az előttetek itt járt zarándokok egy csodat idéztetek elő: eddig a szív lökte szét a vért a testbe, most pedig a végtagokból indulnak erős vérhullámok a petyhüdt Budapest felé. De a bedrótozott, le sinezett, lekövezett óriás nem mozdul. Alszik. De nincsenek olyan szép álmái, mint nektek, mikor mosolygó, tornáczos házatokba megtérve, fáradt testetek a magatok puha nyoszolyáján pihenésre tér, kinyugodni e felejthetetlen szép ut fáradalmait.

Bocskai-népe Budapesten.

Az avatag irások bizonyossága szerint a hajduk „Bocskai angyalai”-nak is szokták magokat neveztetni; de akkor még bizonyosan harci angyalt érhettek mind a a hajduk, mind az általuk rettegésben tartott idegenek.

Ma már azonban a harci kard fogason függ. A bekés földművelésnek élnek a hajduk. És a hajdukézből maradt utolsó Bocskai zászlót, a szoboszlói lovashajduk legdragabb kincseként őrizett ódonkallitása, fakult selymes, avult aranyozásu lobogót nem harci adóra boattottak ki tokjából; pedig az országorsora fölött még manap is feketekézrel forgatja hóhérbárdját a Bocskai angyalai által egykor porig vert idegen hatalom. Amde most még a hajduk — zászlót bontván — fegyvert nem ragadtak. Bekés tiltakozással igyekeznek védeni a nem-

általánossá lett a megtatankodás, hogy a dauphin füleihez is eljutott.

— Ez csak maga a sátán lehet — mondotta egy öreg nemes ember. — Meg kell nézni, vannak-e szarvai.

— Az étvágya után itélve inkább valami szegény, éhes poétának tartanám — mondta a herceg mosolyogva. — De a dolog mélyén mégis bűvészetnek kell lennie. Valami szemfényvesztésnek. Talán a dominója ránczai között tünteti el az ételeket, a bort meg valami titkos edénybe tölti?

— Oh nem! Fenséged a saját szemével meggyőződhetik róla, hogy a dologban nincsen semmi szemfényvesztés — mondta az egyik udvaronc. — Nézzen csak oda Fenség.

A sárga dominó éppen akkor lépett az egyik terített asztalhoz és egy üveg bort megragadva töltött magának. Nem telt bele egy pár pillanat sem, és az üveg üres volt. Akkor azután egy egész tyukot szedett fel maga elé a tányérjára, amelyet egy pillanat alatt bekebelezett, elfogyasztván hozzá tekintélyes mennyiségű kenyeret is.

A herceg és környezete hallgatva figyelte a sárga dominó minden mozdulatát, míg végre egy nemes ur, megjegyezte, hogy ő most harmadszor látja az est folyamán a titokzatos dominót ilyenformán vacsorázni.

— Micsoda?! — mondta egy másik

— Szavamra mondom ez már nyolczadik lakomája — én magam láttam?

— Mondja, hogy a tizedik és közelebb jár majd az igazsághoz. — Esett közbe egy harmadik.

— És még közelebb, hogy ha tizenötöt mond — elegyedett bele le Berd marquis a beszélgetésbe.

— Igazán? — mondta a herceg feszült kíváncsisággal. — Hívják ide kérem a szertartásmestert. Meg kell tudnunk valamit erről a titokzatos vendégünkről.

Csak hogy a szertartásmester sem igen tudott semmi közelebbit mondani, oda ment hát magához az ismeretlenhez, akit éppen egy pohár madeira felhajtásában zavart meg.

— Ő fensége a dauphin kéri a sárga dominót, hogy tegye le a czáját. — Mondta a szertartásmester udvariasan, a dominóhoz lépve.

Az ismeretlen egy pillanatig habozott. — Teljesítse kérem a fenség kérését. — Ismételte a szertartásmester.

— Kénytelen vagyok vele — mondta a dominó vallat vonva — a fenség kérélmé parancs. Nem tehetek ellene semmit.

Ezzel a szavakkal ledobta csuklyáját és a herceg hűledező kísérete előtt az angol brigád egyik közlegénye állott.

A meglepetés azonban csak egy szem-

pillantásig tartott, aztán ellenállhatatlan nevetési vágy lépett a helyére.

A dauphin tért magához legelőször a kacagásból s annyi komolysággal, amennyi éppen a helyzettől tellett, beszélni kezdett a katonával.

— Azt nem is kértem tőled, hogy milyen módon jutottál be ide a termekbe, csak azt mondd meg nekem, hogy a csudába tudsz annyiszor megvacsorázni egy este?

— Annyiszor? — ismételte a katona. — Alázattal megkövetem fenségedet, én éppen csak hogy elkezdtem volna vacsorázni akkor, mikor fenséged parancsát kaptam.

— Akkor kezdted volna? — csodálkozott a dauphin. Na dehát akkor hova tűnt az a sok tyuk, a sonka, meg a borok?

— Ha fenséged az egészet tudni kívánja! — mondta a katona zavartan. — Hát úgy volt, hogy ma az én csapatom került őrségre a palotába. Össze beszélünk ennek következtében és egy belépő jegyet is vásároltunk közösen. Ez a sárga dominó mindannyiunkra ilik. Így csináltuk aztán, hogy a csapat első sora itt vacsorálhatott, én vagyok az utolsó. A második az most kezdett volna és az első ember alighanem türelmetlenkedik is már, hogy engemet felváltson.

A dauphin nevetett és megvendégelte még a kint váró katonákat is.

zet igaz jogait és szabadítani a nemzetet az idegen befolyásoktól és zsarolóktól.

Tehát felmenenek ők, mintegy hetszázan, az ország fővárosába. Előszóval is tiltakozni az osztrák szolgakormány újabb pusztító tehermelései ellen, alkotmányos jogainknak sárba tiprása ellen az osztrák generalisok bécsi kompániájától. A hajduk ezen utjával a természet viharzása is vele járt. Hőzivataros orkán csapott le a fővárosra, a nemzeti virágosligetek szagatása, dermesztése helyett, vajha azt a sorsot jelképezne a természetnek a hajduk utjában támadt ezen rettenetes viharzása, hogy az osztrák gyülevészek és szolgák ilyen vihar közepette fognak pusztulni nyakunkról. . . . Akkor a kibontott Boeckai zászló alatt az ősi kard is lekerül a fogasról.

A hajduk vármegyeszerte szervezett ezen hatalmas nagy küldöttsége pénteken éjszaka indult Budapestre. Hosszas kocisorban, külön vonat röpitette a főváros felé a lelkes hajdukat az álomban szendörgő nagy alföldi tájon. Tréfalkozás, dalogatás, közös bajainknak megbeszélése között, a kulacsokat is forgatva, észrevétlenül telt az az idő. A barnaképű, büszke tekintetű, magyarviseletű öregjével, mint fiataljával delceg kuruczabór az álmatlan éjszaka faradalmától el nem bágyasztva özönlött ki a budapesti nagy pályaudvarra a hosszú kocsisorból és midőn a kibontott nemzetiszínű és hajduzászlók alatt sorakoztak, a fővárosi nép elragadtatva üdvözölte őket és mindennütt csak az hallatszott a merre csak felvonuló utjuk vezette őket, még ilyen szép, ilyen igazi kuruczos megjelenésű nagy küldöttség nem járt egy vidékről sem.

A vasutnál Papp Elek batyánk vezéreltével Benedek, Kovacs és Rákosi Viktor hajdusági képviselők, a független fővárosi polgárság, az egyetemi ifjak küldöttei és a már előző nap felutazott megyebeli hajduk fogadták a lelkes népet, melynek mellén nemzetiszínű és fehérek szalagu kokárdás jelvény díszelt; de a nánási választókerület hajduit még Rákosi Viktor képes piros toll és kék-fehér hajduszínű csokor is külömböztette a gyönyörű magyar seregben.

Számra nézve is a legtöbben voltak a nánási választókerületből, azután a nádudvari kerület vonult fel legtöbbszörrel, majd a szoboszlói kerület és végül Bőszörményből nagy számban külön-külön vezetőkkel, külön-külön zászlók alatt még az egyes községek is, a mely számos zászlók alatti felvonulás már magában véve festőivé tette a remek menetet, melyet a rövid megpihenés és fölöstökömözés után példás rendben vezettek, a hajduképviselők, az ország házhöz.

Gyönyörű volt ez a zászlóerdős menet. Mely zárkózva, az idegen elemeket magától távelltartva vonult fel hatalmas számmal, szép megjelenésével rokonszenvet, csodálatot keltve. Az emeleti ablakokból zászlót, kendőt lobogtatva, éljenzéssel üdvözölték a hajdukat a budapesti szép asszonyok és lányok. A sugár bajszu, barnapiros arcu hajdu legényekhez régóta nem is láttak már hasonlót a cziczomás Budapestben; ámbar mostan állandóan táboroznak odafent hajduk; ugyanis a Budapestben állomásozó kékdolmányos 16-ik huszárezred legényei is a hajduságról kerülnek fel.

Már midőn az országházba érkeztek is borult, komor volt az idő, mely később egészen zimankósra változott.

A hatalmas küldöttséget a főbejáratnál engedték be és a delegáció külön termében, mely zsufolásig telve volt, kilencz óra után fogadta Apponyi házelnök a kér-

vényezőket és a terebben a hajdu képviselőkön kívül a beteg Kossuth Ferencz helyett megjelentek még nemzeti küzdő seregünknek nagy vezere Barabás Béla, a párt alelnöke, dr. Bakonyi Samu Kubik Béla, Nessi Pál, Endrey Gyula, ki ugyanez délelőtt vezette a házelnök elé a hódmezővásárhelyi küldötteket.

Apponyi grófot riadó éljenzéssel fogadták a hajduk, kiknek nevében a kedves szittya Papp Elek, a legrégebb hajdusági képviselő nyújtotta át a valamennyi kerületből és községből felírt, több ezer névalírással ellátott, a véradó emelés ellen tiltakozó kérvényeket. Papp Elek beszéde, melyet alább közlünk, tömör, őszinte, nyílt magyar beszéd volt, mint amilyen nyílt, bátor és szembenéző férfias viselkedést mutatnak a körülte sereglett derék hajduk is. Mert a maguk igazságához rendíthetetlenül ragaszkodó hajduk viharos éljenzéssel, helyeslésekkel kísérték Papp Eleknek a szavait, bárha ilyen nyílt magyar tüntetésekhez nem esenek e közönséges terebben hozzászólván. A szeretett Papp Elek képviselő ezen szavak kíséretében nyújtotta át a felírtot a képviselőház elnökének:

„Nagyméltóságú elnök ur! Az a nép, melynek küldöttei itt előtted tisztelegnek, a magyar hazát hön szerető hajdu nép, erkölcsileg és értelemben, reményben és törekvésben egyek és egyenlők.

Azért járult most is színed elé, hogy egyértelműleg élő bizonyosságot tegyen arról, hogy Boeckaynak az utódai erős hittel és erős meggyőződéssel hozzájárulnak az országszerte megnyilvánult azon közhangulatához a nemzetnek, a nemzeti akarat azon mnghamisítatlan kifejezéséhez, hogy a nemzetet felháborító és ez egész országot forrongásban tartó katonai törvényjavaslatok a napirendről vétessenek le, vonassanak vissza.

Azért jelent itt meg, hogy alkotmányos jogát gyakorolva, kérje és kifejezést adjon a harcziás szellemű Boeckay-utódok azon óhajanak és leghőbb kívánságának, hogy a mélyen tisztelt képviselőház a tárgyalás alatt lévő törvényjavaslat helyett a magyar nemzeti hadsereg szervezését méltóztassék elhatározni.

Bizó hittel járult eléd, mint a magyar törvényhozás páratlan és az egész nemzet előtt nagy tiszteletben álló elnöke elé. Bizó hittel, hogy kegyesen méltóztatsz elfogadni törvényeink által biztosított nemzeti jogaink érvényesülését és a közterhek alatt görnyedő nép érdekének védelmét célzó kérvényünket és e hittel kérünk, hogy az átnyújtott kérvényeket az országgyűlés elé juttatni kegyeskedjél. Megköszönve kegyesgedet, kerjük reád a magyarok Istenének áldását.

A Papp Elek riadó éljenzéssel és helyesléssel fogadott szavára gróf Apponyi Albert, kit a páratlan elnöki vezetés miatt tüntető éljenzéssel és tapssal tiszteltek meg a hajduk, röviden válaszolt. Remek hangját élvezettel hallgatták a hajduk és ezenközben történt egy érdekes jelenet is. Ugyanis a kifejezéseiben óvatossá házelnök beszédét azon óhajttással fejezte be: „vajha szabadítaná meg az Uristen a magyar nemzetet a törvényellenes állapottól. . . .”, ekkor történt egy nagyhatású közbekiáltás, mely Apponyit is zavarba hozta, de a jelen volt képviselők és a hajduk között annál élénkebb tettszést keltett.

— Szabadítson meg az Isten az osztráktól! kiáltott közbe egy ősz, nyílttekintetű öreg hajdu Nánásról. És bizony-bizony a magyar nemzet meggyőződését tolmácsolta ily váratlanul és ily nagyhatással ez a szókimondó öreg hajdu . . .

Azután gyönyörű látványosságnak voltak a hajdusági magyarok tanúi. Rákosi Viktor és a többi hajdukövetek közbenjárására felgyújtották az ezernyi villamos lángjait a maga nemében paratlan kupolacsarnoknak, mely igazi tündér mesebeli látványosságot nyújtott. Magok a képviselők közül is sokan gyűltek be a megtekintésére, amelynek azonban a költségeit alighanem a hajdusági képviselőknek kell megfizetni, mivel Rákosinak úgy mondta a házelnök, hogy költségvetésébe nincsen pénz felvéve a kupolacsarnoknak a kivilágítására, hogy annál — szórakozzanak . . .

Pedig hát egyéb gyönyörűségünk ugyse igen telt abban a nemzeti verejtékes vagyonnal és pénzzel fentartott, helyzetünkhöz nem illő országpalotában, hol önvérein kufárolják a nemzeti erőt és vagyont az idegennek, az osztráknak.

Még ezután a képviselőház karzatáról a gyülesterembe is letekintettek a hajduk. Éppen névszerinti szavazás volt. Ilyen romlatlan lelkű és érzesű nagy magyar közönsége egyszer-egyszer ritkán, vagy talán még sohasem volt a karzatnak. Az Apponyi Albert gróf elnöki emelvénye felett, az óránál, a fehérfejű, élettelmes piros kerekarcú öreg 48-49-es Boeckai huszár, a nánási Vitányi bácsi tekintgetett le a fényes, de nagyjából üres gyülesterembe, hol éppen névszerinti szavazás folyt a Fejervari urék egyik botránya miatt, a pécsi Gotterhaltés miatt . . .

A józanfelfogású hajduk érdeklődve néztek, hogy a czinczérhajduszu Fejervary generalis a gyülesterem közepén miként magyarázott valamit, sok képviselőtől környezve a daliás tiszalöki követnek, Papp Zoltánnak . . . A szavazás eredményén azonban megbotránkoztak, az üres padsorokból közönyösséget és a labanczpárt hazafiatlan tulerejét tapasztalták hajduink.

Az országház megtekintése után a Boeckai szoborhoz zárandokoltak, képviselőik vezetése mellett, a derék hajduk; de már ekkor Budapestben is kitört az országos havas, fagyasztó, viharos szelvény és eső, mely emlékeztetéssé teszi az utóbbi napokat, mely pusztítást, rontást, veszedelmeket okozott mindenféle.

Azomban a hajdukat még a vihar sem rettentette vissza, hogy hálájokat, kegyeletüket le ne rövják Boeckai atyánk díszes ércszobrára előtt, melynél a viharos zimankót tulszárnyalva zendült a meghatott hajduk ajkáról, vezetőik, képviselőik jópéldáját követvén a „Hazádnak rendületlenül, — Isten ald meg a magyart“ — és a Kossuth-nóta, melyek éneklésével kezdték és rekesztették a felemelő szép ünnepélyt, melynél is kiemelkedő, emlékezetes mozzanat volt, midőn Rákosi Viktor képviselő a hajduság kékfehér szalagos hatalmas koszoruját helyezte le a vezér, az edesatya szobrának a talapzatára, olyan költői szép beszédet mondván, melyet a jelenvoltak sohasem fognak felejteni és melynek hatása alatt többször is viharos éljenzéssel, tapssal tüntették ki a költő képviselőt, a ki egyebek között figyelmeztette a sápadt arcu budapestieket, hogy ragyogó fővárosukat is, melynek csodájára jár a világ, ezeknek a barnaarcu vitéz hajduknak is köszönhetik, századokon védtek izmos karjokkal a hazát. A király adta, úgy mond, e nemzetnek a Boeckay szobrát, jele, hogy megtudta becsülni a nemes ellenfélt. De becsülje meg az utódjait is, a kik ellenségnek félelmetek, de jóbarátnak és alattvalónak hívek . . .

Majd Rákosi Viktor után Benedek János képviselő szavaltta el a mai tárcza rovatban közölt remek, hazafias, alkalmi költeményt és azután a viharos eső között

a Gambrinusz söresarnok nagy termébe vonult a küldöttség ebédelni. A budapesti kíváncsi nép majd bámészkodva áll meg a kekfehér szalagos babékoszorút látva a szobor talapzatán. Nekik keveset mond az a hajduszin, őket kevesre oktatja az az ércszobor, de a hajduknak régi dicsőséget, nemzet fentartó erényeket hirdet mindakettő.

*

A Gambrinusz fogadó ebédje, mely az igazat megvallva kutyának való komisz pesti kutyvasztás volt. Mindenki különváltott ebédjegyet, de ennek az ebédnek az izéről nincs mi jót feljegyezni. — Annál inkább emlékeztetések maradnak azok a remekebbnel-remekőbb felköszöntők és buzdítások, melyekkel a jelenvolt képviselők buzdították, dicsőítették a valóban szép dicsőre méltó hajdukat, kiknek a látására es üdvözlésére Kossuth Ferencz is eljött betegszobájából és Pap Elek fogadó szavai után a következő elismerő szavakkal hódolt a Bocskai hajduk kipróbált, ragyogó haza fias erényei és érdemei előtt, szóról-szóra ezeket mondván:

„Ha valahol szivesen jelenek meg, szivesebben sehol sem teszem azt mint Bocskay népe előtt. Midőn Hajdu várme gyének összes választókerületeit egyetértő lelkesedéssel jöttek fel tiltakozó kérvényeik atnyujtása végett, azon katonai javaslatok ellen, melyek törvényerőre emelkedését minden erőnkől meggátolni legelsőbb és legszentebb kötelességünknek ismerünk.

Eljöttem ide, hogy az önök szemébe nézve, hogy megkérdézzem önöket, helyeslik-e azt a küzdelmet, amelyet mi akut nem ismerő kitarással folytatunk. Az önök megjelenése és lelkesedése bizonyíték arra nézve, hogy önök ezt helyeslik. Bölcsen és alkotmányunk szellemében jártak el önök, hogy kervénynyel és felirattal járultak a törvényhozáshoz, hogy igénybe vették ezt a jogot, mely mindanyiszor rendelkezésükre áll önöknek, mikor a nemzet legőbb érdekeit látják megtámadva. A választási jogot csak öt évről öt évre gyakorolhatják, és azt se az egész nép, csak azon kiváltságosok, akik választói névjegyzékbe bevételnek és ép, ezért a jelenlegi választási rendszer folytán alakult képviselőházat a magyar nemzet teljes képviselőtételének, a képviselőház többségének akaratát az egész magyar nemzet akaratának el nem ismerhetjük.

Mi, a nemzet igazi akaratának képviselői, szembeszállunk e mesterséges többség önkényével, mely szembe akar helyezkedni a nemzettel, a nemzet valódi akaratával.

Önök, Bocskay hőseinek utódai, valamikor karddal tettek igazságot a nemzet eltiprott jogai mellett. Könnyebb dolog kardot rántani, s ha rövid a kard, megtoldani egy lépéssel, mint folytatni azt a küzdelmet, amelyet mi most folytatunk. De folytatjuk e nehezebb küzdelmet, erőt merítve az önök érzületéből, mert nekünk egy a célunk, egy a törekvésünk: a magyar nép boldogulása, e nemzet fölvirágoztatása és szabadságának kivívása. Önöket is e gondolat vezérelte az ország szívébe, ez a lelkesedés indította arra, hogy nem nézve zivataros időt, félretéve napi munkájuk futólagos kötelezettségeit, nem kimélve időt, fáradságot és anyagi áldozatot: eljöttek ide legszentebb honfiúi érzületük mellett bizonyosságot tenni és a nemzetünk romlására vezető, kárhozatos törvényjavaslat ellen minden erejükkel tiltakozni. Tartsák meg önök a lelkesedésnek e ki nem alvó tűzét és hagyják örökségül unokáinknak, mint ahogy önök örökségül kapták áldott emlékü nagyapáiktól, kik egykor Bocskay dicső lobogója

alatt küzdöttek, vértettek a szabadságért és a magyar nemzet igazaiért. Legyenek önök áthatva attól a tudattól, hogy mi is e nemzet igazaiért küzdünk és mi a törvény uralmát akarjuk megvédelmezni és ha kell, minden erőszakosság ellen meg is fogjuk tudni azt oltalmazni.

Önöknek személyem iránt nyilvánított kitüntető tiszteletkegyességet elhárítom magamtól, nem engem illet az, hanem csak azon elveket, melyeknek lobogóját a sors különös rendelkezése ez idő szerint az én kezembe adta. meg a Kossuth névnek, a melyet viselek. Mig önök szeretik Kossuth Lajost, mig az ő emléke oltar minden magyar ember szívében és mig lelkesedés és akarat illy hatalmas s ellenállhatatlan megnyilatkozásait szemlélhetem: nem félttem nemzetemet, sőt mint e zimankós időt fel fogja deríteni a nyájas tavasz kicsillanó napsugara, a zordon politikai láthatáron is ott látom atderengeni a jövőndő fenyes napsugarait.

Leirhatatlan lelkes hatást keltettek Kossuth Ferencznek a megjelenése, ezen szavai melyek érdemesek arra, hogy minden igaz hajdu lelkebe vessen és azok szerint eljen.

Ezután még ugy a hajduk követői, mint a jelenvolt képviselőkközül többen beszéltek és pedig Egry Béla, Nessi Pál, Lengyel Zoltán, Kállay Lipót és a küldöttség tagjai közül különösen Diószegi Mihály sámsoni református telkész mondott remek csengő hangon hazaszeretettől, fajszeretettől lángoló felköszöntőt, majd Ádám János, Brassai Károly és még többen is beszéltek.

Ebéd után, daczára a viharos időnek, a derék hajduka főváros megtekintésére oszlottak szét, azután az esti vonattal legnagyobb részök hazautazott a szép hajduföldre.

Két szobor.

Mihály vajda odaátal Bukarestbe: Mérgesen néz az erdélyi kékhegyekre. Erre illog-villog éle a bárdjának... Azt jelenti: „Reszkess magyar, Egyszeriben lebaltázlak!”

Mátyás király idehaza Koleszváron: Örszemekkel tekint végig a határon. A nyugalom nagy alakján s körülötte. Azt jelenti: „Gyere oláh, Hogyha nem fersz a bőrödbe!”

Szabolcska Mihály.

NAPI HIREK.

Debreczeni önkéntes az aradi várban.

(Három évi fegyházra elítélve.)

Az »Aradi Közlöny« egy valóban borzasztó történetet közöl az osztrák armádia egyik legújabb, megindító sorsu áldozatáról. Egy fiatal ember életpályáját rombolja szét az eset, mely a Mária Terézia korabeli katonai törvénykönyv és ítélkezés jelenlegi állapotban való fentartásának képtelenségét megdöbbentően mutatja be.

Néhány nap előtt három vörös galléru debreczeni baka szuronyos puskával egy fegyenczruhába öltözött, de urias arczu, szép szöke fiatal embert kísért végig a város főterén a vasuti állomástól az aradi várba. A megindító felvonulásnak sok nézője akadt s nem

egy embernek esett meg a szive a lánczra vert rabon, kinek szép arczán nyomot hagyott a szenvedés és a kétségbeesés.

Ha volt valaha rab, akinek oka volt a kétségbeesésre, ugy ennek a fiatal katona-fegyencznek van oka. Egy reményekkel s ábrándokkal teli élet tragikus regénye kezdődik evvel a rab-sággai, amelynek kezdete azonban a remények és ábrándok végét jelenti. A börtönből kiszivárgó hírek szerint nincs nap, hogy a fogságba került debreczeni önkéntes zokogása fel ne verje a czellák csendjét, s azt mondják, hogy a szerencsétlen sorsu fiu sirása a legedzettebb szívü rabot is megindítja.

Az aradi vár legújabb fegyenczének szomorú sorsáról tudósítónk a következő értesülést szerezte:

A debreczeni — önkéntes osztály egyik legrokonszenvesebb katonája volt Szelle Béla, aki a „legszebb gyerek“nek hívtak társai. Az alig husz éves fiatalember tavalyelőtt végezte el Debreczenben a középiskolát s októberben berukkolt mint egy éves önkéntes a debreczeni 39-ik közös gyalogezredhez.

A télen az önkénteseket, ezek között Szelle Bélát is örségre küldték s januárban, mikor azok a dermesztő hideg idők jártak, Szelle önkéntest a leghidegebb napok egyik éjszakáján a garnizon-areszt-hez rendelték ki örségszolgálatra. A téli éjszaka huszonkét fokos hideget hozott a szegény katonákra s az ilyen viszontagságos időjáráshoz nem szokott önkéntes nem bírta a fagyasztó hideget elviselni.

Másfél óráig tűrte a borzasztó hideget s mikor a füle és a lába fagyni kezdtek, nem volt képes tovább jár-kálni az örségen. Meggondolatlanul ekkor arra a gondolatra jutott, hogy egyik czellába megy be néhány percze melegedni. Kinyitotta egy zárka ajtaját s bement a czellába, melyben két katona volt elzárva, s leült ezekágyának szélére, hogy ott felmelegszik s aztán újra kiáll a silbak elé.

Szerencsétlenségére épen ezalatt érkezett oda az őrző, s ez Szelle-t a czellában, a rabok ágyán ülve találta. Ezt természetesen bejelentették, az önkéntest hadbírószág elé állították, amely Szelle Bélát három évi fegyházra ítélte el. Büntetését súlyosítja az, hogy önkéntesi jogát is elvesztette, s ha a három éves rabságot leüli, még három évet kell közönséges bakaként szolgálnia.

Borzasztó elképzelni is, hogy ez a hat évi szenvedés milyen nyomot fog hagyni egy fiatal ember életében, akit pályája kezdetén fosztottak meg a szabadságától s talán jövő boldogulásától is.

Thaly Kálmán beteg.

Részvétellel értesülünk és közöljük olvasóinkkal, hogy a nagytudományu hazafi, dr. Thaly Kálmán, Debreczen város elsőkerületének szeretett képviselője, beteg. Betegen tölti az időt pozsonyi lakásában.

Az új honvéd brigadéros.

A hivatalos lap a magyar királyi honvédséget, de Debreczent is közelebbről érdeklő magas kinevezésnek a híret adja tudtul. A királyi vilmányi Bodnár István honvédezredest, a debreczeni honvédgyalozred parancsnokát a kolozsvári honvédgyalog dandár vezetésével bizta meg. Olyan kiváló magyar katonát és hazafit ért ez a kitüntetés, hogy örömmel vehetjük azt tudomásul, ámbar másrészt sajnálnunk kell, hogy a derék magyar ezred éléről és Debreczenből távozik az a jeles katona, ki mind törzsökös magyarságának, hazaszeretetének, mind a polgárság iránti rokonszenvének legszebb jeleit adta és ezredében is példás előjáró volt. Az új brigadéros kinevezésével kapcsolatban még a következő változást olvassuk a hivatalos lapból: ő felsége Wieber Adorján vezérkari ezredest, a honvédelmi miniszterium XXI. ügyosztályának vezetőjét a debreczeni 3. honvédgy. ezred parancsnokává kinevezte. Mi hasznos sikereket kívánunk fényes pályáján a távozó ezredparancsnoknak és őszinte tiszteletünk, rokonszenvünk, jókívánataink kifejezése mellett búcsuzunk a kiváló és hazafias magyar katonától.

Országos tornaverseny Debreczenben.

Debreczenben jövő hó 21. és 22-ik napján országos tornaverseny lesz - A versenyen 1800 tanuló vesz részt. A tornaversenyt a város is támogatja, amely nyben 3000 koronát ad a verseny költségeire és erkölcsileg is előmozdítja annak sikerét.

Szabolcska Mihály Dózsa Györgyről.

Temesvárt végezték ki tűz halállal izzó vastrónuson Dózsa Györgyöt, szokottabb nevén Szekely Györgyöt, az 1514-iki pórlázadás vezérét. A helyen, a hol az történt, ma Mária szobor áll. Éjjel nappal gyeritya ég az emlékezet fentartására. Sem alapítvány, sem hatóság nem rendelkezik arra, hogy az örök tűz nem szünő lánggal égjen. A nép figyelme, gondossága kegyeletes készsége ösztönyszerűleg nyilatkozik itt meg. Husvét harmad napján egy kolozsvári előkelő polgár Temesváron járt. Szabolcska, jó barátja kalauzolta. Szabolcska vendége ajánlatára kijelentte, hogy ha egy táblát fog-nak tenni a Dózsa kivégzése helyének megjelölésére, a táblára való felvételre ő versbe fogja szedni a Dózsa emlékére tartozó adatokat. Az érdeklődő 50 koronát azonnal felajánlott a létesítendő táblára.

Rendjelviselési engedélyek.

Ő felsége megengedte, hogy Zedtvitz Alfréd gróf ezredes, a II. Vilmos 7-ik számú huszárezred parancsnoka, elfogadhassa és viselhesse a királyi porosz vörös sasrend 2. osztályát. Ugyanígy engedélyt kapott báró Grimmenstein Vincze, 7-ik huszárezredbeli számfeletti százados a szerb Takova-rend 4-ik osztályának és gróf Szapáry József 7-ik ezredbeli számfeletti százados a kir. bajor katonai érdemkereszt 1. osztályú lovagkeresztjének elfogadására és viselésére.

Az idő . . .

Bolondos, veszedelmes áprilisi idő következett ránk, ámbar most nem emlékezünk, hogy „Meteor“ megjósolta ezen viharos „csomópontokat.“ Ugye lehet, megjövendölte, de az szomorú való, hogy e meglepő, váratlan áprilisi utólagos tél, mely fagyot, deret, havasesőt és havat, dermesztő szélvész hozott a magyar honra, gyümölcsösökben, szőlőkben, vetésekben kiszámíthatatlan csapásokat okozott. A hazafiatlan, rossz kormányzathoz még csak egy rossz termésű idő következék, akkor egész seregek vándorolnak ki ismét.

Letört bimbó.

Szabó Miklóst és nejét Drohobeczky Ilonát nagy és súlyos csapás érte, 5 éves kis gyermeküket Emilkét elragadta a szerető család sorából a halál. Temetése tegnap folyt le nagy részvét mellett.

A hideg és a piaci árak.

Az ország minden részében uralkodó természetellenes időjárás hatása tegnap reggel már nagyon érezhető volt a piacon, a hol különben hónapok óta egyre drágább lesz minden, úgy hogy már maholnap kétszeres áron kell vásárolni a gazdasszonynak. Tegnap reggel ugyanis már 10-11 órakor zöldségfelében nagy volt a hiány s a kerti vetemények legsilányabbja is méreg drága áron kelt el.

Az ágost. hitv. ev. egyháztalálkozás figyelmébe!

Az ágost. hitv. ev. egyház tagjainak tudomására juttatjuk, hogy az egyházi adó és közalapi járulek a folyó évre ki van vetve s az adókiutési munkalat a lelkeszi hivatalban (Miklós u. 3 sz.) közszemlére ki van téve, hol azt folyó évi ápril 22-30-ig a hivatalos órák alatt, d. e. 9-11-ig, d. u. 3-5 ig minden egyháztalálkozás megtekintheti s ezen idő alatt esetleges felszólamlását akár szóval, akár írásban megteheti. Későbbi felszólamlásnak hely nem adatik. Kelt Debreczenben 1903 április hó 20. Az egyház előnöksége.

Az ötletes rendőrség.

Szabadkán nagyon félnek az ünnepi verekedéstől. Most, hogy a husvét jött, igen ötletesen oldotta meg a kérdést a rendőrség. Összefogdosták ugyanis a notárius verekedőket és becsukták a husvétünnepre. Ebben az eljárásban ugyan kevés az igazság, de sok az ötletesség. Utóvégre ugyanis ülnének a nagyverű legények sokkal többet verekedésért, pihenjenek inkább a rendőrség börtönében kevesebbet - büntetlen előéletért.

Elemi tanító - doktor juris.

A nemes becsvágynak, a kitartó szorgalomnak szép példáját adta Osváth János elemi isk. tanító. Osváth néhány évvel ezelőtt mint egyik nagy alföldi község tanítója megszerezte a pedagógiumban a polgári iskolai tanári oklevelet s ennek alapján Paksra neveztek ki tanárnak. Itt tovább folytatta tanulmányait, a kalocsai gimnáziumban letette az érettségi vizsgálatot, most meg - jogtudori szigorlatot tett. Dr. Osváth János szász csávási (Kisküküllőme-gye) születésű.

Jó tanács.

Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezzék be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkereskedéséből Budapesten a „Sétatéri“ vagy a „Margit-szigeti“ fűmagkeveréket. Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétaterei részére.

Rózsa Lajos

első legnagyobb női és gyermek felöltő áruháza Debreczenben értesíti a t. hölgyközönséget, hogy az előkelő urhölgyvilág részére a legmodernebb tavaszi felöltő és kalap különlegességei rendkívül nagy választékban meglepő olcsó áron árusítatnak.

Nyilatkozat.

Hosszu évek során át, majdnem naponta rendelem betegeimnek a luhi és szolyvai ásványvizeket. A legtöbb eredménnyel nemcsak az emésztési és légzési szervek bajainál, hanem általában élvezeti ital is. Sőt magam már 6 év óta nem ittam kútvizet, hanem leginkább a Luhi Erzsébet-vizet.

Dr. Áldor Adolf főorvos kórh. igazg.

Nagykaroly,

A szolyvai ásványviz kitünő üdítő ital. A savanykás kerti borokkal vegyítve rendkívül kellemes.

SZÍNHÁZ.**Műsorváltozás.**

R. Réthy Laura rekedtsége miatt a mára hirdetett Éjjei az erdőn cz. nepszínmű előadása elmarad és helyette Herczeg Ferencz nagysikert aratott jeles vigjátéka Kéz kezét mos kerül színre. Ez alkalommal emlitjük meg, hogy a Kéz kezét mos vigjáték-ról és az előadásról holnapi lapunk tárczarovatában emlékezünk meg.

A Beck pár vendégszereplése.

Beck Vilmos az opera művésze, és Beckné Kerész Ella a vigszínház művésznője közbejött akadályok miatt nem léphetek fel a múlt hetekben a debreczeni színházban. Most azonban, mint az igazgatóság jelenti, a művészpár vasárnap vendégszerepel a debreczeni színházban. Beckné Kerész Ella Louteban lép fel, férje Beck Vilmos pedig felvonások között fog hangversenyezni. A művészpár vendégszereplése iránt általános az érdeklődés.

Színházi műsor.

Hétfőn, „A“ bérletben Kéz kezét mos. Vigjáték.

Kedden, „B“ bérletben Kéz kezét mos. Vigjáték.

Szerdán, „C“ bérletben Bob herceg. Operette.

Csütörtökön Palmay Ilka vendégfel-léptével felemelt helyárral „A“ bérletszűnben Niniss. Énekes bohózat.

Pénteken „A“ bérletben Arany ember. Színmű.

Szombaton Palmay Ilka vendégfellép-tével felemelt helyárral „B“ bérlet-

szünetben Nőemanceipáció. — Énekes bohózat.

Vasárnap d. u. bérletszünet Goldstein Számi. Eredeti fővárosi életkép.

Este Beck Vilmos, a m. kir. operaház tagjának és Beckné Kertész Ellának vendég-felléptévj. bérletszünetben Loute. Bohózat.

Hétfőn Pálmay Ika bncsfelléptével felemelt helyárral „C“ bérletszünetben. Bajusz. Énekes játék.

Oláh pénz.

A kormány élet-halál harcát folytat a katonai javaslatok kérdésében s a nép mindent elkövet, hogy a politikai élet ez újabb terének ellen kimutassa minden erejét. Seregestől tódul a nép, a magyar nép az ország szívébe Budapestre. A földmives ott hagyja az ekeszarvát, ünneplőbe öltözik egész családjával s lovastul, szekereztül a Kossuth-nóta hangja mellett vonul a Ház elé, hogy személyes megjelenésével is tiltakozzék a veradó ellen. Nincs ennek az országnak vidéke, hol ne mozdult volna meg a magyar. Am ne feledjük el nagy politizálásunk közepette, hogy csak a magyar tiltakozik. Nagyszében, Brassó, Turocz, Liptó hallgat, mint a sir. Az oláh, szász és pánszláv tanyák népe csendes, egy szava sinez hozzá. Az ő gondolkodásukat egyéb foglalja le s lassu, biztos munkálkodásukban nem zavartatják magukat a politikai élet eseményeivel. Mit törődnek ők azzal, hogy a kormány katonát kér, más színek érdeklik őket a politikai élet kaleidoszkópjában.

És örvendenek, hogy mi politizalunk, mert ezalatt semmi egyebet nem látunk. Nem látjuk, mint foglalják el lassankint a földünket s mint terjeszkednek lassan-lassan s mint lesz ura, parancsolója egy-egy vidéknek, napijaró földeknek az oláh, a szász, a tót. Miként lesz tulajdona ez a föld, ez az ország, melynek minden rögét magyar vér áztatta.

Látjuk a veszedelmet régóta, érezzük azó a, hogy Hurbán hordái fosztogattak.

Látjuk az örvényt s mit teszünk ellene? — semmit. A pánszlávok a nyilvános gyűlésezéseket attették magánházakba, s a tót asszonyok szobájukban, a férfiak a pipázóban agítálnak, ásnak vermet nekünk.

Bennünk van a hiba. Nincs bennünk fajszeretet.

szónoki hévvel, figurákkal ékesített beszéd. Vegyük csak Erdélyt, van ott 39 nemzetiségi takarékpénztár. Oláh és szász valamennyi.

Pénz mindig kellett a magyar kiscigának és ők mindig adtak pénzt. A magyar takarékpénztár is ad pénzt, de nem ad anynyi pénzt, mint a nemzetiségi takarékpénztár. Míg a magyar jelzálogbank a földbirtok kétharmadrészeig adnak kölcsönt, addig az Albina ad háromnegyedrészig, sőt, ha biztos az eredmény, ad az egész földbirtok értékéig. Fizet az adós a kölcsönért névleg 5 százalékot, s mikor fel akarja venni a pénzt, szinte örül, ujjong, hogy milyen olcsó pénzhez jut.

Hamar kiábrándul a jámbor, akkor mindjárt, amint felveszi a pénzt.

Mert hat nem pénzt ad az Albina annak, aki hozzá fordul, hanem papirokat, záloglevelet. A záloglevél pedig furcsa papiros, az van rányomtatva, hogy 100 forint

tot ér, s még sem adnak érte többet csak kilenczvennégy forintot. Minden 100 forintnál elveszt az adós 6 forintot, ezer forintnál hatvan forintot, tizezernél már hatszáz forintot. Fizet még egyebet is. Az Albina nem áll szóba közvetlenül senkivel, neki ügynökei vannak. Az ügynök közvetíti az üzletet s kap érte 2—3 százalékot. Az albina azonban az ügynöknek sem hisz, hanem saját hivatalnokát, nem is egyet, hanem két becsüst, egy főtisztviselőt egy irtokot küld ki a helyszínére, akik megbecsülik, felmérjék a földet, s annak is utánajárjanak, hogy mennyi idő alatt lehet az övé az a darab föld. Fizeti az adós azt is, aztán mikor ez is megvan, s bekebelezték az adósságot, aláírja még a váltót is. Mikor aztán összeszámolja, hogy mennyit is kért s mennyit is kapott, szomorú eredményre jut, a kamat nem 5, hanem 15 százalék.

Tiszta politika, biztos politika. A földbirtok ma 8 százalékot sem hoz, honnan lenne képes fizetni a gazda 15 százalékot. Telik az idő, a telet felváltja a tavasz, tavaszt a nyár, a gazda nem fizet, mert nincs miből, jön a pecsetes iras, a beperelt váltóról, s sokszor már az első részletnél az Albina aratja le a termést.

Aztán így megy ez tovább, az Albina megveszi a földet s ur, félelmetes ur lesz, mert övé a föld s övé a pénz.

Az Albina politikája a székely-kérdés. És azért örvendünk hát annak az okos akciónak, melyet most a magyar takarékpénztárak központi jelzálogbankja indított meg, hogy kiragadja az eladósodott székely birtokosokat az oláh és szász intézetek köréből.

Oláh pénz helyett magyar pénz.

Ez is egy nagy lépés arra, hogy megmentsük a székelységet a pusztulástól.

CSARNOK.

Szunyog-história.

(Elbeszélés.)

Írta: **Azar.** (6.)

— Ah ah! Hát 2000 hold? Az Ádámé, akinek — Schwechatnal a lábából kartácsot vettem ki? De még így sem értem!

— Nem a 2000 hold, a másik! — és beleveresedtem a dologba.

— Akkor az Ábelé, az árva! Jól van ösém, fiam, kollega ur! Az isten is megáldja, ha az árvához huz. Az apjának én fogtam le a szemét, ismertem, a legjobb barátom volt — és megölelt.

Azután fölkelt az asztal mellől, s elkezdette.

— Fiam, öreg vagyok, az apádat is ismerem (már tegezett), hát adok tanácsot. Ott lesz A. M. gróf, ő a birtokossági elnök. Jó mágna, gavallér is és jószívű magyar ember. Beszélj vele, s aztán segítve lesz a feminainádnak az érdekén.

— Ismerem kisgyermek koromból, nem tudom megismer-e ő.

— Ne félj, jó a memoriaja. Elsőrendű ész, bizonyos irányban — lángész. Mint a bátyja a „Ballplatz“-on, ott Bécsben, ő meg a börzen.

Ebéd után aztán indultam be a Taktaközre, Báj felé. A Taktaköz pedig a legtöbb helyen mélyebben fekszik mint a Tiszának

a fenéke. Nyilvánvaló, hogy már az ősidőktől fogva tófenék volt, láp, ingovány, hinár. Egy nagy békabirodalom, szunyog eldoradó és a király kócsagnak, darunak, vadludnak s több efélének a világa. Csak egy helyen van rajta homokdomb. A nagyobb dombokon még az ősidőkben falvak emelkedtek. Pthrygy (olv. Tügy, nem tudom az etimológiáját) Báj, Tardos, három község tiszta fajmagyar néppel. A régi időben úgy volt, hogy a Tisza vize megdagadt, a Taktaköz belvizeit felszorította, sőt ő maga a Tisza is-el-el ment látogatóba a lakóival kecsége, harcsa, sügér) egészen fel Harkány, Szada, Bekecs, Szerencs, Zomborig és csináltak ketten a Taktával tíz négyszögmetrföldes tengert. Csak a homokdombon épült falvak, tanyák látszottak ki a vízből, a messzetávolba, igaz, néha tótágot látszódvá, mert a délibáb felfordította őket a víz közepére. A „delibáb“ nálunk mókákat csinál. Hogy is lehet az, hogy a torony, avagy a kutágas, avagy a hosszú-hosszu sudár jegenyefák a hegyökkel lefelé álljanak?

Ma már Tisza Lucznál zsilip van csinálva a Taktára, hogy ha földagad a Tisza, s látogatóba akar jönni, ne jöhessen. De olyankor meg a Takta duzzog, felduzzad, s előnt mindent. Így is, úgy is, csak ott vagyunk, ahol a „mádi zsidó.“

Ez a Takta 100, helyenként 200 méter széles, nem mozdul, tófenék, alszik, hanem aztán tavasszal folyik, dagad, helyenkint zugva rohan és elborit mindent.

Ki tudja, mi a hinár, ki tudja mi az a láp, ki tudja mi az az ingovány? Aki nem ismeri, ne menjen egyedül kacsázni, oly vidéken hozzáértő nélkül. A hinár a világ legjobb uszóját megfogja, körülöleli, megbogazza és nem engedi el soha többé, — a miriadnyi vékonyzálu vizinövény úgy reád fonódik, úgy megbéklyóz, hogy emberfia nem menekszik tőle.

A láp? Az uszó szigeteket is csinál. A Fehér-tó egyik széléből szép csendesen uszik át a másik szélébe, ahogy a szél hajtja. Fűzfa-bokrok is vannak rajta „rakatytyás-fák“ és az ismeretlen vadász csak bámul, hogy az elébb ez a sziget egy kilométerre volt tőle, most meg már csak egy puskalövésnyire. Akár át is lőhetne arra a szürke géme tb.

Az „ingovány“, ez a legborzasztóbb! Ez rászedi még a marhat is, a gulyabéli állatot. Pedig a marhának van természetes ösztöne, tudása, több, mint a tudós embernek is. És mégis az ingovány rászedi az istenadta ösztönnel megáldott állatot. Milyen az ingovány? Gyönyörű szép gyepek, rajta tul sik viz van. — valamely feneketlen tónak a széle az ingovány és én látom a sik vizen a vadludat, a szárcsát, a récét, megakarom lopni, löni, s indulok neki annak a gyönyörű pázsitnak, hát egyszer csak érzem, hogy mintha ringatnának, úgy ingalitam a föld, mintha kifeszített ponyván, avagy lepedőn járnék és látom, hogy a gyönyörű pázsitfü, gyepek között minden lábnyomomban piszkosbarna, feketés lé fakad fel. Ez azt jelenti, hogy alattam 2—3 öles iszapmélység van, ha beszakad alattam ez a fü lepedő, nekem végem van, nem huz ki onnan a szent sem, nem hogy emberfia. És még csak segítséget sem adhat emberfia — mert az is odaveszne, aki segítségül jönne.

(Folyt. köv.)

Mihalovits J. gyógyszerháza a „Kigyóhoz“ Debreczen, főtér, a városházzal szemben.

Ajánlja **Harmat arczporát** (pouder), mely készítmény üde színt kölcsönöz az arcnak s nem rontja az arcbőrt. Kitünő illatu, teljesen ártalmatlan volta, valamint finomsága által vetekedik bármilyen arcz vagy rizs porral. Jól tapad s igen jól fed. A Harmat-crème a Harmat szappannal együtt használva az arcbőrt üdévé, széppé teszi s megóvja a megránczosodástól. (Kapható 3 színben: **fehér, rózsaszín, krém színben**) mintadoboz Harmat-pouder ára 50 fillér. Nagy doboz ára 1 kor. és 2 kor. Ajánlja továbbá következő arczporait: **Berlini Fetzpuder** (3 féle színben) kis doboz ára 40 fillér, nagy doboz ára 1 kor. s 1 kor. 60 fillér. **Velutin Poudre** (3 féle színben) kis doboz 60 fill., nagy doboz 4 kor.

Olcsó házhelyek.

Vargakert legszebb helyén, nagyon közel a vasúthoz, eladó **7 házhely**, mindenik 300 □ öles.

Előre fizetendő 200 kor., a maradvány — 6 % mellett — **6 év alatt törleszhető.**

Értekezhetni a tulajdonossal **özv. Hrabéczy Antalné**, Széchényi-u. 42.

Boros Testvérek

nődivat áruházában
 Divatos Ruhakelmék, Selymek, Jó
 Jó Sefírek, Batisztok, Vász- Olcsó
 Olcsó nyök, Szőnyegek, Füg- Divatos
 nyök, Ágyterítő, Pipere cikkek.

Olcsó törlesztés

kölcsönöket a legjobb helyen gyorsan ki-
 eszközöl Rácz Béla bankirodája Debreczen,
 csapó-u. 12. 25 pénzüzetettel áll összeköt-
 tetésben, összegyűjtött kölcsön kérvényeit a
 Bank külön intézi el.

Blattner Gyula

értesíti a mélyen tisztelt kö-
 zönséget, hogy 102. éve
 alapított

üveg és porcellán üzletét,

valamint

üvegezési vállalatát

május 1-én a
„Lamprecht“

(volt Biedermann palotába) helyezi
 át. — Ennek folytán raktáron levő
 áru készletét a legolcsóbb áron
 bocsátja m. t. vevői részére.

316. 359—1903. v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 553 és 608/2-1903. számú végzése foly-
 tán közhírré tételük, miszerint Krausz
 Adolf részére Hoff Albert debreczeni
 lakostól 153 k. 55 f. 153 k. 55 f. en-
 nek az esedékesség napjától számítandó
 6% kamatai és eddig összesen 133 k.
 92 fl. perköltés erejéig 1903. é. febr.
 18 és 23-án bírólagon le és felülfoglalt
 és 937 koronára becsült arany, ezüst
 ékszerekből álló ingóságok 1903. évi
április hó 29-én d. e. 9 órakor kezdetét
 veendő és Debreczenben Városgazdai
 hivatal udvarán a Vodriánszky Károly
 247 k. 75 f. követelésére is megtartandó
 nyilvános birói árverésen a legtöbbet
 ígérőnek azonnali készpénz fizetés
 mellett, szükség esetén becsáron alul
 is elfognak adatni.

Debreczen, 1903. apr. 2-án.

Bódogh Zsigmond birói kiküld.

REMEK!

Crepe és Gazé-Boák

Csipke Gallérok

Selyem és Gazé

Női Nyakkendők

En tout cas

Divat Napernyők

Férfi Nyakkendők

nagy választékban
 kaphatók.

Bosznay J. és Társa

divatáruháza

DEBRECZEN, Kossuth utca 5.

Csődalatti kiárulás.

Közados Schwarz Viktor csöd-
 tömegébe leltározott pamut, vásznak,
 schiffonok, zephirek, eperjesi törülkö-
 zők, ruhaszövetek, barchettek, jutta sző-
 nyegek, férfi és női fehérműek, zseb-
 kendők, himzett stráfok, függönyök s
 egyéb e szakba tartozó cikkek
 Simonffy-u. 2 sz. a. üzlethelyiségben
 1903. április hó 17-től kezdve kiárul-
 tatnak.

Dr. Nagy Kálmán

tömeggondnok.

Jó házból való 13—15 éves fiu

tanulónak

felvétetik

Jeszenszky T. F.

fűszer, csemege és szepességi külön-
 legességek beviteli üzletében

Felka, Szepes megye.

Megérkeztek

a legjobb minőségű

Cosmanosi francia batistok, dou-
 hesse szatén, indichvoile es minden-
 nemű jó mosó kartonok, himzett ba-
 tistok és piqué ujdonságok, továbbá
 Rumburgi, Hollandi, Kreás és czérna
 fonal vásznak, valamint a világhírű
 Schroll gyártmányu elsőrendű chif-
 fonok, csikós jegyű havasi vásznak.
 Szepességi Damas! asztalneműek, tö-
 rülközők, ágyhuzatokra való vászon
 kanavásznak, zephirek, továbbá min-
 dennemű menyasszonyi kelengyék
 pontos összeállítását elvállalom szo-
 lid olcsó, szabott árak mellett.

Tisztelettel

Nádudvary Lajos.

Főter a nagy tőzsde mellett.

Részvényaláírási felhívás.

A Nyirbátori kölcsönös segélyző
 egylet 120.000 kor. új alaptőkével —
 a szövetkezeti üzletág fentartása mel-
 lett — **részvénytársasággá** alakul.

Az ujonnan kibocsátandó 120
 kor. részvényekre 1903. május 1-ig
 jegyzéseket elfogad a **Debreczeni első**
takarékpénztár.

Minden részvényre 20 kor. fize-
 tendő az aláíráskor.

5209

1903.

Hirdetés.

A halápi árok parton levágott s
 a város tulajdonát képező 180 csomó
 hosszú akácza f. év **április hó 24-én**
pénteken d. e. a helyszínén nyilvános
 árverésen fog eladatni.

Ezen árverésre a venni szándé-
 kozók meghivatnak.

Debreczen, 1903. ápril. 16.

A városi tanács.

361—1903. vh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött birói végrehajtó az
 1881 é. LX. tezik 102 §. értelmében ezen-
 nel közhírré teszi, hogy a székellyhidi kir.
 jbiróságnak 1902 V. 630/8 sz. végzése foly-
 tan Grósz József nkarolyi, Csiri Sándor ér-
 mihályfalvai, Könyves Kálmán r. t. bpesti
 és Adler és ifj. Weinberger Ignác berettyó-
 ujfalvai lakos, végrehajtó javára Nagy Zol-
 tán és neje ermihályfalvai lakosok ellen 1600
 k. 223 k. 130 k. 61 fl. és 67 k. 32 fl. s jár.
 erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkal-
 mával bírólagon le és felülfoglalt és 1844 ko-
 ronara becsült butorneműek, könyvek és ló-
 szerszámból álló ingóságok, Grósz József kö-
 vetelése 1600 k. tőke s ennek 1902 jul. hó
 22-től járó 6%-os kamatai és együttes fog-
 laltató Adler Béla követelése 67 kor. 32 fl.
 tőke, ennek 1902 é. márcz. 29-től járó 5
 %-os kamatai 233 k. 45 fl. eddigi költségei
 Csiri Sándor követelése tőkében 223 k. en-
 nek 1902. é. jul. 15 től járó 6%-os kamatai
 eddigi költség 52 k. 99 fl., ifj. Weinberger
 Ignác követelése tőkében 130 k. 61 f. en-
 nek 1900. szept. 9-től járó 5%-os kamatai
 eddigi költség 90 k. 11 fl. továbbá 5 k. 80
 fl. árverés tüzesi költség erejéig nyilvános
 árverés útján eladatnak. A bejelentett eddi-
 gi törlesztés M-ly árverésnek a székellyhidi
 kir. jbiróságnak 1902 V. 630/7. sz. végzése
 folytán a helyszínen, vagyis Ermihályfalván
 alperesek lakásán leendő eszközzésére **1903**
é. április hó 30-ik napjának d. e. 9 óra
 határidőül kitűzetik és ahoz venni szándé-
 kozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak
 meg, hogy az érintett ingóságok ezen ár-
 verésen, az 1881. évi LX. tezik 108 §-a
 értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron
 alul is eladatni fognak. Az elárverezendő
 ingóságok vételára az 1881 é. LX. t. 108.
 §-ában megállapított feltételek szerint lesz
 kifizetendő. Amennyiben ugyanezen ingosá-
 gok más végrehajtatók javára le vagy felül
 foglalva vannak az árverés az 1881 é. LX.
 tezik 120 §. értelmében mindazon végre-
 hajtatók, foglaltatók és felülfoglaltatók kö-
 vetelésének kielégítésére rendeltetik el, kik-
 nek javára az árverési hirdetmény kibocsá-
 tása napjáig a foglalás mar foganatosított.
 Kelt Székellyhidon, 1903. apr. 7.

Lóny Lajos kir. bir. vhtó.

műiparú raktárában

legjutányosabb árban beszerezhetők
lovagló és utazási czikkek, haj,
ruha, fog és köröm-kefék, szap-
panok, illatszerek, pénz és szivar-
tárczák, angol és szolingeni aczél
zsebkések, ollók
a n. é. közönség b. figyelme fel-
hivatik e dusan felszerelt raktárra.

Kopir könyvek

szabadalmazott, kitéhető regisz-
terrel (igen célszerű) 1000 lapos
2 frt 20 kr. 500 lapos 1 frt 20
krért beszerezhető Hoffman és
Kronovitz könyvnyomdájában
Piaczuteza 49.

T. iparos urak figyel-
mébe. Ko-
vács kösznet, pozsonyi köszne-
net, (Kox) és faszenet legjutá-
nyosabban hához szállit Neu-
mann és Weisz hatvan u. 5.
telefon 205.

Kiadó. Széchenyi u. 7.
sz. házban utcai
kényelmes 3 szobás lakás ki-
adó.

Üzletikönyvek

csoda olcsón kaphatók Hoffman
és Kronovitz könyvnyomdájá-
ban Piacz-utca 49.

Vargakertben

a vasut közelében hat ház-
helynek való telek 300 négy-
szögölenként előnyös feltételek
mellett eladó. Értekezhetni Ko-
vács Gyula vaskereskedésében.

PSEPHOFER J. vértisztító labdaccai.

Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitünő háziszerekből készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdacok háziszereül ajánlottak minden oly bajknál, melyek a **rossz emésztésből** és **székrekedésből** erednek, mint **epe-zavarok, májbajok, kólíka, vér-telulások, aranyér, bél-telenség** s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitünő hatással vannak **vérsegenység** s az abból eredő bajknál is, így **sápkór-nál**, idegességből eredő **fejfájásoknál** stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legesekeélyebb fájdalmat sem okozzák és ennek folytán még a leg-gyengébb egyének, de még gyermekek által is bevehetők.

Ezen vértisztító labdacok csak a **Pserhofer J.-féle az „Az arany birodalmi almához” czimzett gyógyszer-tárban Bécsben I., Singerstrasse 15 sz. a.** készítettnek valódi minőségben s egy 15 szem labdacot tartalmazó doboz ára **21 kr.** Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, **1 frt 05** krba kerül. Az összeg előzetes beküldé-sénél bérmentes küldéssel együtt 1 csomag **1 frt 25** kr., 2 csomag **2 frt 30** kr., 3 csom. **3 frt 35** kr., 4 csom. **4 frt 40** kr., 5 csomag **5 frt 20** kr. és 10 csomag **9 f. 20** krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak: ennek következtében kéretik **csak** Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni és csak azok tekinthetők valódiaknak, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névaláírással, fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással, vörös színben van ellátva.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csak néhányat említenek azon megjegyzéssel, hogy mindenki, ki ezen labdacokat egyszer használta, megvagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Tisztelt Pserhofer ur! Köln, 1883. apr. hó 30-án.

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 5 tekereset az ön felülmulha-tatlan vértisztító labdacsaiból utárvétellel. Fogadja ezuton is a legmélyebb köszö-netemet labdaccai csoda hatásáért. Maradok teljes tisztelettel

Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Tekintetes ur! Hrasche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Isten akarata volt, hogy az ön labdaccai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom. Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdaccai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tö-kéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanye-résére segítségül szolgáltak. Knifcz Teréz.

Mélyen tisztelt ur! Bécs-Ujhely, 1887. nov. 9-én.

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhuruthban és vízkórságban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondtott, midőn véletlenül egy dobozt

Bernhardi alpesi-fü liqueur. Bernhard W. O.-tól Brogenzben.

egész üveg 2 frt 60 kr., fél üveg 1 frt 40 kr., negyed üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatása, legjobb szer minden kösz-vényes és csuzos bajok, u. m.: gerinczagybántalom, tagszagatás, ischiás, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzaggatás stb. stb. ellen 1 frt 20 kr.

Angol csodabalszam. Pserhofer J.-től egy üveg 50 kr.

Fagybalszam. Pserhofer J.-től. Évek óta a fagyos tagokra és minden idült seb-re, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsög 40 kr. Bérmentve 65 kr.

„Stolt”-féle Kolapraeparatumok, kitünő szer gyomor és bélbetegségek-nél.

Kola elixir vagy bor, 1 liter 3 frt, félliter 1 frt 60 kr., negyed liter 85 kr.

Golyva balszam Pserhofer J.-től kitünő szer golyva ellen, 1 üveg 40 kr., bér-mentve 65 kr.

Élet-esszencia, (prágai csöppek), Pserhofer J.-től, megrontott gyomor, rossz emésztés és mindenemü altesti bajok ellen kitünő háziszere, 1 üveg 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Utifüedv, Pserhofer J.-től, egy ált. ismert kitünő háziszere hurut, rekedtség, gör-csős köhögés stb. ellen. 1 üvegecske 50 kr., 2 üveg bérmentve 1.50.

PSEPHOFER J. gyógyszerész, „zum goldenen Reichsapfel“
WIEN, I., Singerstrasse 15.

kapt az ön kitünő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legfőbb lisztelettel Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márcz. 27.

Tekintetes ur!

Alulírott ismétellen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitünő lab-dacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen lab-dacok értéke felett és azokat, ahol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legme-legebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezen-nel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Halm Ignác.

Götschdorf, Kolbach mellett: Szilézia, 1886. okt. 8-án.

T. ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsaiból köszönhe-tem, hogy egy gyomorhajból, mely engem 5 éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogni s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel

Zwickl Anna.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-től. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer közt orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelenczével 2 frt.

Általános tapasz. Steubel tanártól. Ütés és szurás által okozott sebeknél, mér-ges daganatoknál, ujjkukacz, sebes, vagy gyuladt mell vagy más ily bajok-nál, mint kitünő szer ön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Általános tisztító-só, Bullrich A. W.-től. Kitünő háziszere a rossz emésztés min-den következményeinél u. m. főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dugulás, 1 csomag ára 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztr. lapokban hirdetett összes bel-és külf. gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerezhetnek. Postai megrendelések a leggyor-sabban eszközöltetnek, ha a pénzüsszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utárvétellel küldetnek.

Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névaláírással és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Védve védjegy által. Védjegy utáználása szigoruan büntettetik.